

IV. Diplome pentru episcopi și metropoliți.

1.

Diploma împărătească pentru denumirea lui Gedeon Nichitici de episcop în eparchia ortodoxă română a Ardélului.

Nos Josephus II. Divina Favente Clementia Electus Romanorum Imperator semper Augustus, Germaniae, Hierosolymae, Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, et Lodomeriae Rex, Archidux Austriae, Dux Burgundiae, Lotharingiae, Styriae, Carinthiae, et Carnioliae, Magnus Dux Hetruriae, Magnus Princeps Transylvaniae, Marchio Moraviae, Dux Brabantiae, Limburgi, Luccemburgi, et Geldriae, Würtembergae, superioris et inferioris Silesiae, Mediolani, Mantuae, Parmae, Placentiae et Guastallae, Osveciniae et Zatoriae, Calabriae, Barri, Montisferrati et Teschinae, Princeps Sveviae et Carolopolis, Comes Habsburgi, Flandriae, Tyrolis, Hannoniae, Kyburgi, Goritiae, Gradiscae et Siculorum, Marchio Sacri Romani Imperii, Burgoviae, superioris et inferioris Lusatae, Muffoponti, et Nomenei, Comes Namurci, Provinciae, Valdemontis, Albimontis, Zutphaniae, Sarwerdae, Salmae, et Falkensteinii, Dominus Marchiae Slavonicae et Mechliniae.

Memoriae commendamus tenore praesentium significantes quibus expedit Universis: Quod Nos Fidelis Nostri Reverendi *Gedeonis Nikitics* antea Archiepiscopalis Syrmienensis Dioecesis Monasterii Schischarovatz Archimandritae, laudabilibus animi dotibus, doctrinaque, et eruditione, a quibus Nobis commendatus est benigne perpensis, attentis ad haec, et consideratis fidelitate etiam, et fidelibus servitiis, quae Nobis hactenus exhibuisse, et impendisse perhibetur, qualiaque imo majora imposterum etiam exhibiturus, et impensurus esse speratur; eundem itaque Gedeonem Nikitics tanquam personam idoneam et bene meritam, ac ad subeundum hoc munus capacem in Episcopum in Transylvania Graeci ritus non Unitorum ex plenitudine potestatis Nostrae assumendum, et nominandum, Eidemque Episcopatum hunc cum competenti in illam Jurisdictione clementer dandum et conferendum esse duximus, prout assumimus, eligimus, et nominamus, damusque, et conferimus modis, et conditionibus in speciali Nostra desuper edita, et Eidem penes Decretum Nostrum sub hodierno exaratum transposita Instructione uberius expressis, et declaratis. Harum Nostrarum vigore, et Testimonio Litterarum mediante. Datum in Archiducali Civitate Nostra Vienna Austriae, die Sexta Mensis Novembris Anno Domini Millesimo Septingentesimo Octuagesimo Tertio. Imperii Nostri Romani Vigesimo. Regnorum vero Nostrorum Haereditariorum Tertio

(L. S.)

Comes Franciscus Esterházy m. p.

Josephus m. p.

Josephus Donáth m. p.

Praesentes B. Collationales Regiae exhibitae, Lectae, Publicatae et neoresoluto Rvrdmo Dno Episcopo E Regio M. Principatus Tranniae Gubernio. Cibinii. d. 24-ta Junii 1784. Extradatae per

Michaelem Theoph. ab Ahlefeld m. p.,
Secr. Gublem.

Anno D-ni 1784-to die 12-ma mensis Iulii, intra-scriptus Reverendissimus Dominus Gedeon Nikitics, penes perfectionem praesentium benignarum litterarum Collationum, et alterius Bullae Archi-Episcopalis, depositionem item homagialis juramenti, in collatum sibi novum Episcopale Munus per Excellentissimum Dominum L. Baronem Samuelem de Bruckenthal, Gubernatorem Regium in Libera Regiaque hac Civitate Cibiniensi, apud aedes Suae Excellentiae in magna tam Cleri disuniti quam Status provincialis et militaris frequentia sollemniter inauguratus extitit, assistente

Ladislao Türi de Sarkad Ex. Reg. in M. Principatu
Tranniae Gubernii Secretario m. p.

2.

Diploma împărătescă pentru denumirea lui Gerasim Adamovici de episcop în eparchia ortodoxă română a Ardélului.

Nos Josephus Secundus Dei Gratia Electus Romanorum Imperator Semper Augustus, Germaniae, Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, et Slavoniae etc. Rex Apostolicus, Archidux Austriae, Dux Burgundiae, et Lotharingiae, Magnus Dux Hetruriae, Magnus Princeps Transylvaniae, Dux Mediolani, Mantuae, Parmae, Comes Habsburgi, Flandriae, Tyrolis, et Siculorum etc. etc. Memoriae commendamus, Tenore praesentium significantes quibus expedit universis. Quod Nos fidelis Nostri Venerabilis Gerasimi Adamovics Monasterii Bezdinensis Dioecesis Temesvariensis Archimandritae laudabilibus Animi Dotibus, Doctrinaque et Eruditione, a quibus Nobis commendatus est, Benigne perpensis, attentis ad haec, et consideratis fidelitate etiam, et fidelibus Servitiis, quae Nobis hactenus exhibuisse et impendisse perhibetur qualiaque imo majora imposterum etiam exhibiturus et impensurus esse speratur, Eundem itaque *Gerasimum Adamovics* tanquam Personam idoneam, et benemeritam, ac ad subeundem hoc munus capacem, in Episcopum Graeci Ritus non Unitorum in Magno Principatu Nostro Transylvaniae, ex plenitudine Potestatis Nostrae assumendum, et nominandum, Eidemque Episcopatum hunc cum competente in illum jurisdictione clementer dandum et conferendum esse duximus, prout assumimus, eligimus, et nominamus, damusque et conferimus modis et Conditionibus in Speciali Nostra desuper edita et superioribus Annis antelato Graeci Ritus non Unitorum Episcopatu transposita Instructione uberius expressis

et declaratis, Harum Nostrarum Vigore, et Testimonio Literarum mediante. Datum in Archiducali Civitate Nostra Vienna Austriae Die Vigesima Quinta Mensis Maji Anno Domini Millesimo Septingentesimo Octuagesimo Nono, Regnorum Nostrorum Romani Vigesimo Quarto, Hungariae, Bohemiae, et reliquorum Anno Nono.

Josephus m. p.

Comes Carolus Palffy m. p.

Alexius Névery m. p.

Protocollatum in Libro Regio Dignitatum sub Numero 1-o Pagina 375. Quod testatum redditur per Secretarium Auli et Archivi Directorem

Fabianics m. p.

Verleihung des griechisch nicht unirten Bisthums in Siebenbürgen für den Gerasimus Adamovics, des Bezdiner Klosters im Banat Archimandriten.

Pe din afară.

Praesentes benignissimae Litterae Collationales suo modo exhibitae, et occasione solemnis Installationis Reverendissimi Domini neo-resolati Graeci Ritus Non Uitorum Episcopi Gerasimi Adamovics per Excellentissimum Dominum Comitem Georgium Bánffy de Losonez peractae, lectae, publicatae, et Reverendissimo Domino Impetranti die 13-tio Mensis Septembris A. 1789.

extradatae sunt per Joannem Sándor de Szent Domokos
Secretarius Gubernialis m. p.

3.

*Diploma împăratăescă pentru denumirea lui Andreiu Şaguna de episcop în eparchia ortodoxă română a Ardélului. *)*

Nos Ferdinandus Primus Divina Favente Clementia Austriae Imperator, Apostolicus Hungariae et Bohemiae Rex, Hujus Nominis Quintus, Rex Lombardiae et Venetiarum, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Rex Hierosolymae etc. Archidux Austriae, Magnus dux Hetruariae,

*) După această diplomă ar trebui să urmeze aci diploma de metropolit a lui Andreiu Baron de Şaguna. O astfel de diplomă însă nu s'a găsit, probabil, că nici nu s'a dat. Eată pentru ce Preşedintele Ministerului Schmerling la finea rescriptului seu din 29 Decembre 1864 îndreptat către nou denumitul metropolit Şaguna (a se vedé colecţiunea actelor Nr. 53 pag. 306—310) scrie...

„Indrumările prea înalte privitoare la instalaţiunea Excelenţiei Vóstre vor urma. Decum-va Excelenţia Vóstră într'o privinţă seu alta veţi avé vre-o deosebită dorinţă, m'aşi ruga să mi-comunicaţi cât mai curând“. In legătură cu acesta metropolitul Şaguna scrie lui Schmerling cu datul 13 Aprile 1865 în privinţa instalaţiunii sale, că instalaţiunii sale ar trebui să premérgă constituirea metropoliei în părţile sale constitutive şi îndeosebi întregirea scaunului episcopesc în Caransebeş; apoi cu privire la actul sărbătorec al instalaţiunii sale se rógă a se da întâiu o diplomă împăratăescă pentru înfiinţarea şi dotarea metropoliei pentru românii ce se ţin de biserica gr.-or. din Transilvania şi Ungaria şi despre ridicarea episcopiei din Transilvania la rangul de metropolie;

Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae et Carnioliae, Magnus Princeps Transilvaniae, Marchio Moraviae, Dux superioris et inferioris Silesiae, Mutinae, Parmae, Placentiae et Guastallae, Osvecinae et Zatoriae, Teschinae, Forojulii, Ragusae et Gaderae etc. Comes Habsburgi, Tirolis, Sicularum, Kyburgi, Goritiae et Gradiscae, Princeps Tridenti et Brixinae etc. Marchio Superioris et Inferioris Lusatiae et Istriae, Comes Altae-Amisiae, Feldkirckiae, Brigantiae, Sonnenbergae, etc. Dominus Tergesti, Cattari, Marchiae-Slavonicae etc.

Memoriae commendamus tenore praesentium significantes, quibus expedit Universis: quod Nos Fidelis Nostri Reverendi *Andreae Schaguna* hactenus Archimandritae Kovyliensis Dioeceseos Transsilvaniae Vicarii Graeci Ritus non-unitorum Generalis laudabilibus animi dotibus, eruditione, vitaeque honestate, ac morum probitate, a quibus Nobis commendatus est, benigne perpensis, habitaque condigna reflexione ad electionem etiam seu candidaturem die prima mensis decembris anno proxime elapso in oppido Nostro Thorda e benigno indultu Nostro Regio peractam, attentis ad haec et consideratis fidelitate et fidelibus servitiis, quae Nobis hactenus praesertim in qualitate Vicarii Generalis exhibuisse et impendisse perhibetur, qualiare, imo majora in posterum etiam exhibiturus et impensurus esse speratur; Eundem itaque Andream Schaguna, tanquam personam idoneam et benemeritam, ac ad subeundum hoc munus capacem, in Episcopum Graeci-Ritus-Non-Unitorum in Magno Nostro Transilvaniae Principatu, e plenitudine potestatis Nostrae assumendum et nominandum Eidemque Episcopatum hunc cum competente in illum Jurisdictione clementer dandum et conferendum, adhaerens denique huic Muneri Episcopali annum 4000 quatuor mille R. florenorum M. C. Salarium, e Fundo Sydoxiali Transilvanico pendendum applacidandum esse duximus; prout assumimus, eligimus et nominamus, damusque et conferimus ac applacidamus Harum Nostrarum vigore et testimonio Litterarum mediante. Datum in Imperiali Urbe Nostra Vienna Austriae die quinta Mensis Februarii Anno Domini Millesimo Octingentesimo quadragesimo octavo. Regnorum Nostrorum decimo tertio.

Ferdinandus I. m. p.

Samuel Báró Josika m. p.

Joannes Somlyai m. p.

apoi altă diplomă despre denumirea prea înaltă a lui Șaguna de arhiepiscop și metropolit, dispunându-se a se ceti la instalațiune în biserică în mod sârbătoresc ambe diplomele, (a se vedé colecțiunea actelor Nr. 81 pag. 385 etc.) In telegramul ministrului-președinte Schmerling din 27 Iuliu 1865 adresat metropolitului Șaguna (a se vedé în colecțiunea actelor Nr. 85 pag. 395) se dice: „În privința instalării Excelenței Tale se află propunerile la Prea înaltul Cabinet.“ Din protocolul dela 12 August 1865 al sinodului episcopesc (în Colecțiunea actelor Nr. 95 pag. 400 etc.) se vede că cestiunea nu era resoltită. Este mai mult ca sigur, că diplomele cerute din cauza evenimentelor politice, ce au urmat cu căderea lui Schmerling dela ministeriu, nu s'au mai dat, nici instalațiune solemnă de metropolit Șaguna n'a ținut. În locul unei diplome pentru reînființarea metropoliei ortodoxe române au urmat cu întrarea în noua eră politică a dualismului, inarticularea metropoliei prin art. IX de lege din anul 1868 cu mai multă garanție.

Protocollatum in Libr. Reg. Dignitat. 2 Class. Tom. II. pag. 548 et seqq. Quod testatum reddit *Georgius Bogya* m. p. officii Archivi Trannico-aulici Director.

Ezen legkegyelmesebb királyi Adománylevél az Erdélyi Nagy Fejedelemség királyi főkormányzékének, mint a hazai Álladalmi fő Igazgató Tanácsának ülésében bemutatván, felolvastatott, kihirdetett, s miután a hivatalt nyerő abba a szokott eskü letétele mellett ünnepélyesen beigtatott, nekie az Erdélyi Nagy-Fejedelemség királyi Fő-Kormányzéknek ezer nyolcz száz negyven nyolczadik évi pünkösdi hava huszon harmadikán tartott üléséből.

Kiadta *G. Kálnoky Pál* s. k.
k. főkormányzékéi titoknok.

4.

Diploma regescă pentru întărirea alegerii lui Procopiu Ivacicovici de archiepiscop și metropolit al românilor ortodocși din Transilvania și Ungaria.

26527 szám.

Mi Első Ferencz József Isten Kedvező Kegyeleméből Austriai Császár, Magyar, Cseh, Dalmát, Horvát, Tót, Halics, Lodomér Országok Apostoli ugy Illiyría s. a. t. Királya, Austria Főhercege; Krakó Nagyhercege, Lotharingia, Salzburg, Steyer, Korontán, Krajna és Bukovina, Fel- és Al- Slézia Hercege; Erdély Nagyfejedelme, Morvai Ögróf; Habsburg és Tyrol Grófja s. a. t.

Emlékezetül adjuk ezennel jelentvén mindeneknek kiket illet hogy Mi Kristusban főtisztelendő atya néhai báró Saguna Andrásnak Magyarországunk egész területén görög-keleti hitvallást követő valamennyi román ajku hiveink érsekének és metropolitájának, Lipótrendünk nagykeresztes- valamint vaskorona rendünk első osztályu vitézének, valóságos belső titkos tanácsosunknak, őszintén kedvelt hívünknek folyó évi június 28-án történt elhunytával, Általunk, az 1868 évi IX. t. cz. s az ennek alapján 1869 év május hava 28-ról kibocsátott királyi rendeletünk értelmében a görög-keleti román nemzeti egyházi congressus metropolita érsek választása végett egybe hivatván, miután az azon congressuson, egybegyült képviselők a szavazatok általános többségével tisztelendő *Ivacskovics Prokopot* eddigi aradi püspököt, kedvelt hívünket, az elhunyt helyébe valóságos és törvényes Érsekké és görög-keleti román Metropolitává megválasztották volna, ugyanazon képviselők Hozzánk azon alázatos esedezéssel járultak, hogy e választást jóváhagyván, azt kegyelmesen megerősítsük.

Atyai hajlamunk és kegyelmességünknel fogva a görög-keleti, román nemzeti, egyházi congressus e kérésére szívesen hajolván, nevezett Ivacskovics Prokopnak helyeslésünkkel találkozó törvényes megválasztatása alapján, és kegyes tekintetbe vevén nemcsak feddhetlen életét, erkölcsének példás tisztaságát, már eddig is szerzett különös érdemeit, nem különben általa kötelességeinek hű és erélyes szolgálatokkal püspöksége alatt is lankadatlan

buzgalommal lett dicséretes betöltését s mindezek mellett saját hivei és egyéb környezete előtt, ismeretes tekintélyét és kitünőségét, úgy szintén kitünő erőnyeit és ily főpaphoz méltó számos lelki tulajdonát és ékességeit; hanem tekintve egyszersmind kiváló tudományát, az ügyek vezetésében jártasságát s a rábizott teendők tárgyalásában tanusított előre látó modorát, nem különben Irántunk és Felséges Házunk, valamint Magyarországunk, annak alkotmánya és törvényei iránt minden alkalommal tanusított hűségét; tekintetbe vevén végre e mindenha legszorosabban megtartandó hűségről Kezeinkbe legkeményebben és legünnepélyesebben letett esküjét: Őt az említett metropolita-érseki méltóságban, biztos tudattal, érett megfontolással és lelkünkben jól meggondoltan, hatalmunk teljességéből és legfelsőbb Jogunknál fogva kegyelmesen megerősítettük és jóváhagytuk, valamint ezennel erdélyi görög-keleti érsekké és Magyarországunk egész területén u. m. az erdélyi, aradi és karánsebesi görög-keleti egyházmegyébéli görög-keleti románok metropolitájává megerősítjük és jóváhagyjuk.

Ugyanőt tehát ezennel felhatalmazzuk egyháza és vallásának minden érseki és metropolitai cselekvényeit végezni, minden Őt mint ilyent megillető szokásokkal, jogokkal, javadalmakkal és kiváltságokkal, — mindaddig míg Hozzánk és Felséges Házunkhoz, valamint Magyarországunkhoz, annak alkotmányához és törvényeihez, köteles hűségében, a mint tőle teljes bizalommal elvárjuk megmarad, minden akadály vagy ellenmondás nélkül egész érseki egyházmegyéjében, illetőleg metropolitai egyháztartományában szabadon és békésen élni azokat használni és élvezni.

Melyek nagyobb hiteül kiadtuk ezen saját aláírásunkkal s nagyobb függő pecsétünkkel ellátott levelünket, őszintén kedvelt hívünk, tekintetes és nagyságos Trefort Ágoston, vallás és közoktatási magyar ministerünk kezei által Bécs városunkban Szent Mihály hava, tizenhetedik napján, az Ur ezer-nyolczszáz és hetvenharmadik esztendejében, Magyar, Cseh s. a. t. országi uralkodásunk huszonötödik évében.

Ferencz József s. k.

Trefort Ágoston s. k.

5.

Diploma regescă pentru întărirea alegerii lui Miron Romanul de archiepiscop și metropolit al românilor ortodocsi din Transilvania și Ungaria.

2507/1875.

Mi Első Ferencz József Isten Kedvező Kegyelmeből Austriai Császár Magyar, Cseh, Dalmát, Horvát, Tót, Halics, Ladomér országok Apostoli ugy Illyria s. a. t. Királya, Austria Főhercege; Krakó Nagyhercege, Lotharingia, Salzburg, Steyer, Korontán, Krajna és Bukovina, Fel- és Al-Slezia Hercege, Erdély Nagyfejdelme; Morvai Ögróf, Habsburg és Tyrol Grófja s. a. t.

Emlékezetül adjuk ezennel jelentvén mindeneknek kiket illet, hogy Mi Főtisztelendő Ivácskovics Prokop valóságos belső titkos Tanácsosunknak, őszintén Kedvelt hívünknek görög-keleti szerb metropolita-érsekké és patriarkává történt megválasztása folytán, az 1868-ik évi IX-ik törv. czikk s az ennek alapján 1874 évi szeptember hó 14-ről kibocsátott királyi rendeletünk értelmében a görög-keleti román nemzeti egyházi congressus metropolita érsek választása végett 1874 évi október hó 27-én történt egybe hívását, jóváhagyólag tudomásul vévén, miután az azon congressuson egybegyült képviselők a szavazatok általános többségével Tisztelendő *Rómán Miron* Aradi görög-keleti püspököt, őszintén kedvelt hívünket a szerb patriarkává megválasztott helyébe valóságos és törvényes Érsekké és görög-keleti román Metropolitává megválasztották volna, ugyan azon képviselők Hozzánk azon alázatos esedezéssel járultak, hogy e választást jóváhagyván, azt kegyelmesen megerősítsük.

Atyai hajlamunk és kegyelmességünknel fogva a görög-keleti román nemzeti egyházi congressus e kérésére örömmel hajolván, nevezett Rómán Mironnak helyeslésünkkel találkozó törvényes megválasztatása alapján, és kegyes tekintetbe vevén nemcsak feddhetetlen életét, erkölceinek példás tisztaságát, már eddig is szerzett különös érdemeit, nemkülömben kötelességeinek hű és erélyes szolgálatok által püspöksége alatt is lankadatlan buzgalommal lett dicséretes betöltését, s mindezek mellett saját hivei és egyéb környezete előtt ismeretes tekintélyét és kitünőségét úgy szintén kitünő eredményeit is, ily főpaphoz méltó számos lelki tulajdonait és ékességeit; hanem tekintve egyszersmind kiváló tudományát, az ügyek vezetésében jártasságát s a rá bízott teendők tárgyalásában tanusított előrelátó modorát, nemkülömben Irántunk és Felséges Házunk valamint Magyarországunk, annak alkotmánya és törvényei iránt minden alkalommal tanusított hűségét; tekintetbe vevén végre e mindenha legszorosabban megtartandó hűségről Kezeinkbe legkeményebben és legünnepélyesebben letett esküjét: Öt az említett metropolita-érseki méltóságban, biztos tudattal, érett megfontolással és lelkünkben jól meggondoltan, hatalmunk teljességéből és legfelsőbb Jogunknál fogva kegyelmesen megerősítettük és jóváhagytuk, valamint ezennel erdélyi görög-keleti érsekké és Magyarországunk egész területén, u. m. az erdélyi, aradi és karánsebesi görög-keleti egyházmegyékben levő görög-keleti románok metropolitájává megerősítjük és jóváhagyjuk.

Ugyanőt tehát ezennel felhatalmazzuk, hogy egyháza és vallásának minden érseki és metropolitai cselekvényeit végezze minden Öt mint ilyent megillető szokásokkal, jogokkal, javadalmakkal és kiváltságokkal, — mindaddig mig Hozzánk és Felséges Házunkhoz, valamint Magyarországunkhoz, annak alkotmányához és törvényeihez köteles hűségben, a mint tőle teljes bizalommal elvárjuk, megmarad, — minden akadály vagy ellenmondás nélkül egész érseki egyház megyéjében, illetőleg metropolitai egyháztartományában szabadon és békésen éljen, azokat használja és élvezze.

Melyek nagyobb hitelül kiadtuk ezen Saját Aláírásunkkal s nagyobb függő pecsétünkkel ellátott levelünket, őszintén kedvelt hivünk, tekintetes és nagyságos Trefort Ágoston, vallás és közoktatási magyar ministerünk kezei által, Gödöllőn Karácson hava tizenkettedik napján, az Ur ezernyolczszázhetvennegyedik esztendejében, Magyar, Cseh s. a. t. országi uralkodásunk huszonhetedik évében.

Ferencz József s. k.

Trefort Ágoston s. k.

6.

Diploma regescă pentru întărirea alegerii lui Ioan Metianu de arhiepiscop și metropolit al românilor ortodocsi din Transilvania și Ungaria.

20924/1899.

Mi Első Ferencz József Isten kedvező Kegyelmeből Austriai Császár, Magyar, Cseh, Dalmát, Horvát, Tót, Hálics, Lodomér, Ráma, Szerb, Kun és Bolgár országok Apostoli ugy Illyria, Ieruzsalem stb. Királya, Austria Főhercege; Toscana és Krakó Nagyhercege; Lotharingia, Salzburg, Steyer, Korontán, Krajna és Bukovina Herczege; Erdély Nagyfejedelme; Morvai Ögróf; Fel- és Al-Slezia, Modena, Parma, Piacenza, Guastalla, Osvieczim és Zátor, Teschen, Friaul, Raguza és Zára stb. Herczege; Habsburg, Tyrol, Kyburg, Görcz és Gradiska Grófja; Trient és Bruxen Fejedelme; Fel- és Al-Luzsicza 's Istria Ögrófja; Hohenems, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg stb. Grófja; Triest, Kattaró és A Szláv Ögrófság Ura stb.

Emlékezetül adjuk ezennel, tudatván mindenkkel kiket illet, hogy Krisztusban főtisztelendő, néhai Román Miron hittudornak, Magyarországunk egész területén görög-keleti hitvallást követő valamennyi román ajkú hivünk érsekének és metropolitájának, valóságos belső titkos tanácsosunknak, Magyarországunk főrendiháza tagjának az elmúlt 1898-ik évi október hó 16-án történt elhunytával, az 1868-ik évi IX-ik törvényczikk, illetve az ennek alapján 1869-ik év május havának 28-ik napján kibocsátott királyi rendeletünk és az elmúlt 1898 évi november havának 20-ik napjáról keltezett legfelsőbb elhatározásunk értelmében, a görög-keleti román nemzeti egyházi, congressus metropolitá-érsek választása végett egybehivatván, miután az azon congressuson egybegyült képviselők a szavazatok általános többségével tisztelendő *Metianu Jánost* Ferencz-József rendünk nagy Keresztes, — valamint vaskorona rendünk másod osztályú vitézét, az arany érdemkereszt tulajdonosát, Magyarországunk főrendiházának tagját, kedvelt hivünket, az elhunyt helyébe valóságos és törvényes Érsekké és görög-keleti Román Metropolitává megválasztották volna, — ugyanazon képviselők Hozzánk azzal az alázatos esedezéssel járultak, hogy e választást jóváhagyván, azt Kegyelmesen megerősítsük.

Atyai hajlamunk és kegyelmességünknel fogva a görög-keleti román nemzeti-egyházi congresus e kérésére szívesen hajolván, nevezett Metianu Jánosnak helyeslésünkkel találkozó megválasztatása alapján és kegyesen tekintetbe vevén nemcsak feddhetetlen életét, erkölcseinek példás tisztaságát, már eddig is szerzett különös érdemeit, nemkülömben kötelességeinek hű és erélyes szolgálatok által püspöksége alatt is lankadatlan buzgalommal teljesített dicséretes betöltését, s mindezek mellett saját hivei és egyéb környezete előtt ismeretes tekintélyét és kitünőségét, ugy szintén kitünő erényeit és ily főpaphoz méltó számos lelki tulajdonait és ékességeit; hanem tekintvén egyszersmind kiváló tudományát, az ügyek vezetésében jártasságát s a reá bizott teendők tárgyalásában tanusított előrelátó modorát, nemkülömben Irántunk és Felsőleges Házunk, valamint Magyarországunk, annak alkotmánya és törvényei iránt minden alkalommal tanusított hűségét, tekintetbe vevén végre e, mindenha legszilárdabban megtartandó hűségről Kezeinkbe legkeményebben és legünnepélyesebben letett esküjét: őt az említett metropolita-érseki méltóságban, biztos tudattal, érett megfontolással és lelkünkben jól meggondoltan, hatalmunk teljességéből és legfelsőbb jogunknál fogva, kegyelmesen megerősítettük és jóváhagytuk, valamint ezennel erdélyrészi görög-keleti érsekké és Magyarországunk egész területén, ugymint az erdélyrészi, aradi és karánsebesi görög-keleti egyházmegyék egyházi főhatósága alatt levő román ajkú görög-keleti hivek metropolitájává megerősítjük és jóváhagyjuk.

Ugyan őt tehát ezennel felhatalmazzuk, hogy egyháza és vallásának minden érseki és metropolitai cselekvényeit végezze, minden, őt, mint ilyent megillető szokásokkal, jogokkal, javadalmakkal és kiváltságokkal, — mindaddig míg Hozzánk és Felsőleges Házunkhoz, valamint Magyarországunkhoz, annak alkotmányához és törvényeihez köteles hűségben, a mint tőle teljes bizalommal elvárjuk, megmarad, — minden akadály vagy ellenmondás nélkül egész érseki egyházmegyéjében, illetőleg metropolitai egyháztartományában szabadon és békésen éljen, azokat használja és élvezze.

Melyek nagyobb hitelül kiadtuk ezen Saját Aláírásunkkal s nagyobb függő pecsétünkkel ellátott levelünket őszintén kedvelt hívünk, vitézlő Wlassics Gyula jogtudor, vallás és közoktatásügyi magyar ministerünk kezei által.

Kelt Bécsben, Böjtelő havának 27-ik napján, Urunk születésének egyezer-nyolczszáz és kilenczvenkilenczedik esztendejében, Uralkodásunk ötvenegyedik évében.

Ferencz József s. k.

Wlassics Gyula s. k.

